

De lijdende dienaar van de HEER - geroepen

Bijbellezingen: Jesaja 42:1-7 en Matteüs 26:57-68

'Hier is mijn dienaar, hem zal Ik steunen, hij is mijn uitverkorene, in hem vind Ik vreugde.'

Ze klinken in Babel, deze woorden uit het Bijbelboek Jesaja, zo'n 550 jaar voor de geboorte van Christus.

Het volk van Israël leeft daar – ver weg van het beloofde land - in ballingschap. Het heeft geen moed meer om te leven. Het is als een geknakte rietstengel aan de waterkant, als een walmende olielamp die op het punt staat uit te gaan. Er is geen hoop op een nieuwe toekomst. Het onrecht heerst overal. Terecht vragen de Israëlieten zich af: 'Waar is de HEER? Waar is de God die Zich aan ons volk heeft verbonden?'

In deze uitzichtloze situatie verschijnt dan de profeet Jesaja op het toneel. Hij heeft voor de verdrietige en moedeloze ballingen in Babel een boodschap van God: 'Hoor wat God zegt! Er zal iemand komen die recht en gerechtigheid op aarde zal vestigen. Hij zal heel maken wat bijna stuk was. Hij zal doen opvlammen wat bijna is gedoofd.'

'Hier is mijn dienaar.' God Zelf heeft hem geroepen. God Zelf heeft hem uitverkoren. Hij is de man waarin God vreugde heeft. Daarom maakt Hij hem vol van zijn Geest.

Hij is geroepen om een licht te zijn voor alle volken. Een licht dat in de duisternis van de ballingschap en van het leven ... de weg wijst naar Gods koninkrijk. Een rijk van recht en van vrede.

Let maar op: zwakken worden geholpen. Wat verloren was wordt gevonden. Wat gebroken was wordt weer geheeld.

Zo zal het weer goed komen tussen God en de mensen.

Zo zal het verbond weer worden hersteld.

Kortom: de Redder van God, de Messias komt!'

*

'Zeg ons of u de Messias bent, de Zoon van God.' Jeruzalem: 600 jaar later. De hogepriesters en het hele Sanhedrin zijn in spoedzitting bij elkaar gekomen in het paleis van Kajafas in Jeruzalem. Voor hen staat een zekere Jezus uit Nazaret in Galilea. Het is hen eindelijk gelukt om deze onder het volk zo populaire

rabbi in handen te krijgen. Voor hen is Jezus een onruststoker. Iemand die verwarring zaait. Iemand die hun 'heilige huisjes' omver gooit. Daarom zoeken ze een reden om Hem ter dood te kunnen veroordelen. Ze hebben getuigen gevonden die Jezus hebben horen zeggen: 'Ik kan de tempel van God afbreken en in drie dagen weer opbouwen.'

Maar Jezus, de man uit Nazaret, heeft al die tijd gezwegen toen ook vele valse getuigen hun verklaring aflegden. De hogepriester is ten einde raad: 'Ik bezweer u bij de levende God, zeg ons of U de Messias bent, de Zoon van God.' Nee, nu kan Jezus niet meer zwijgen: 'U zegt het. Maar Ik zeg tegen allen hier: vanaf nu zult u de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en Hem zien komen op de wolken van de hemel.'

Witheet, woedend is hij, Kajafas de hogepriester. Hij scheurt zijn priestergewaad aan stukken – een teken van rouw over dood en verderf. 'Godslastering, we hebben verder geen getuigen nodig!' Met deze woorden over de Mensenzoon, de langverwachte Messias die eens zal komen om het volk van Israël te bevrijden - heeft rabbi Jezus zijn eigen doodvonnis getekend. De door God geroepen dienaar van de HEER ... Hij heeft Zichzelf veroordeeld tot het kruis!

Hoewel ze de profetieën van Jesaja van buiten kennen hebben de geestelijke leiders van het volk van Israël niets begrepen van Jezus' roeping. Hij is de door God beloofde en langverwachte dienaar van de HEER. Hij is gekomen om het verbond met God weer te herstellen. Ze hadden het kunnen weten, ze hadden het met eigen ogen kunnen zien: Jezus helpt de zwakken, Hij heelt wat gebroken was. Hij kondigt het komende Koninkrijk van God aan. Er zal weer recht en gerechtigheid zijn in het land dat zucht onder de bezetting van de Romeinen.

Maar de dienaar van de Heer zal daarvoor de weg van het lijden moeten gaan. Een weg van afwijzing, van bespotting, van vernedering, van dood en van opstanding. Jezus van Nazaret is die weg gegaan. Geroepen, uitgekozen door God. Vol van de Geest van God. Hij geroepen om – ook voor ons - het verbond met God te herstellen!